

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 26 november 2018
(OR. en)

Interinstitutionellt ärende:
2017/0251 (CNS)

12848/1/18
REV 1

FISC 397
ECOFIN 881

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende:	RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller harmonisering och förenkling av vissa regler i mervärdesskattesystemet för beskattning av handel mellan medlemsstaterna
---------	---

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/...

av den

**om ändring av direktiv 2006/112/EG
vad gäller harmonisering och förenkling av vissa regler
i mervärdesskattesystemet för beskattning av handel
mellan medlemsstaterna**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

¹ EUT C ...

² EUT C ...

av följande skäl:

- (1) År 1967, då rådet antog det gemensamma systemet för mervärdesskatt genom rådets första direktiv 67/227/EEG¹ och rådets andra direktiv 67/228/EEG² gjordes åtaganden om att inrätta ett slutgiltigt mervärdesskattesystem inom Europeiska gemenskapen som ska fungera på samma sätt som inom en enda medlemsstat. Eftersom de politiska och tekniska förhållandena inte var mogna för ett sådant system när de fiskala gränserna mellan medlemsstaterna avskaffades i slutet av 1992, antogs övergångsordningen för mervärdesskatt. I rådets direktiv 2006/112/EG³ föreskrivs att dessa övergångsordningar måste ersättas med en slutlig ordning.
- (2) I enlighet med sitt meddelande av den 7 april 2016 om en handlingsplan för mervärdesskatt, lade kommissionen fram ett förslag om fastställande av inslagen i ett slutgiltigt mervärdesskattesystem för gränsöverskridande handel mellan företag i olika medlemsstater (nedan kallad *B2B-handel*) som skulle bygga på principen om beskattning av gränsöverskridande leveranser av varor i destinationsmedlemsstaten.

¹ Rådets första direktiv 67/227/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter (EGT 71, 14.4.1967, s. 1301).

² Rådets andra direktiv 67/228/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – struktur och tillämpningsföreskrifter för det gemensamma systemet för mervärdesskatt (EGT 71, 14.4.1967, s. 1303).

³ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

- (3) Rådet uppmanade i sina slutsatser av den 8 november 2016 kommissionen att göra vissa förbättringar av unionens mervärdesskatteregler för gränsöverskridande transaktioner, vad gäller hur registreringsnumret för mervärdesskatt bör användas i samband med undantaget från skatteplikt för gemenskapsinterna leveranser, arrangemang för avropslager, kedjetransaktioner och transportbevis i den mening som avses i undantaget från skatteplikt för gemenskapsinterna transaktioner.
- (4) Till följd av rådets begäran och det faktum att det kommer att ta flera år för det slutgiltiga mervärdesskattesystemet för gemenskapsintern handel att genomföras, är dessa särskilda åtgärder, som syftar till att harmonisera och förenkla vissa regler för affärsverksamheter, lämpliga.

- (5) Arrangemang för avropslager avser en situation där leverantören vid tidpunkten för transporten av varor till en annan medlemsstat redan känner till identiteten på den person som förvärvar varorna och till vilken dessa varor kommer att levereras i ett senare skede efter varornas ankomst till destinationsmedlemsstaten. Detta ger för närvarande upphov till en överföring som likställs med en leverans (i den medlemsstat från vilken varorna avgår) och ett förvärv som likställs med ett gemenskapsinternt förvärv (i den medlemsstat dit varorna ankommer), följt av en *inhemsk* leverans i ankomstmedlemsstaten och innebär ett krav på att leverantören ska ha ett registreringsnummer för mervärdesskatt i den medlemsstaten. För att undvika detta bör sådana transaktioner om de äger rum mellan två beskattningsbara personer, under vissa omständigheter, anses utgöra en enda leverans som undantas från skatteplikt i avgångsmedlemsstaten och ett gemenskapsinternt förvärv i ankomstmedlemsstaten.
- (6) Kedjetransaktioner avser på varandra följande leveranser av varor som är föremål för en enda transport inom gemenskapen. Gemenskapsintern transport av varor bör endast tillskrivas en av leveranserna och bara den leveransen bör gynnas av ett undantag från mervärdesskatt för de gemenskapsinterna leveranserna. Övriga leveranser i kedjan bör beskattas och kan kräva att leverantören har ett registreringsnummer för mervärdesskatt i leveransmedlemsstaten. För att undvika olika tillvägagångssätt bland medlemsstaterna, vilket kan leda till dubbelbeskattning eller utebliven beskattning och för att öka rättssäkerheten för verksamhetsutövarna, bör en gemensam regel fastställas om att transporten av varorna, under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda, bör hänföras till en leverans i transaktionskedjan.

- (7) När det gäller registreringsnumret för mervärdesskatt i samband med undantaget från skatteplikt för leverans av varor vid gemenskapsintern handel föreslås det att införandet av förvärvarens registreringsnummer för mervärdesskatt i systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (nedan kallat *VIES*), som tilldelats av en annan medlemsstat än den där transporten avgår, utöver villkoret för transport av varorna utanför leveransmedlemsstaten, bör bli ett materiellt villkor för tillämpningen av undantaget snarare än ett formellt krav. Vidare är VIES-förteckningen viktig för att informera ankomstmedlemsstaten om förekomsten av varor på dess territorium och är därför ett centralt inslag i bedrägeribekämpningen inom unionen. Därför bör medlemsstater, när leverantören inte fullgör sina skyldigheter avseende VIES-förteckningen, säkerställa att undantaget inte tillämpas, utom när leverantören handlar i god tro, det vill säga när leverantören vederbörligen inför de behöriga skattemyndigheterna kan motivera sina brister i samband med sammanställningen, vilket även kan innebära att leverantören vid detta tillfälle tillhandahåller de korrekta uppgifter som krävs enligt artikel 264 i direktiv 2006/112/EG.
- (8) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen bättre fungerande mervärdesskattearrangemang i samband med gränsöverskridande B2B-handel, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

- (9) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (10) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

Artikel 1

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas:

”Artikel 17a

1. En överföring av varor från en beskattningsbar persons rörelse till en annan medlemsstat genom arrangemang för avropslager ska inte likställas med en leverans av varor mot ersättning.
2. För tillämpningen av denna artikel ska arrangemang för avropslager anses föreligga när följande villkor är uppfyllda:
 - a) Varor försänds eller transporteras av en beskattningsbar person, eller av tredje part för dennes räkning, till en annan medlemsstat för att dessa varor där ska levereras, i ett senare skede och efter ankomsten, till en annan beskattningsbar person som har rätt att få äganderätt till dessa varor i enlighet med ett befintligt avtal mellan de båda beskattningsbara personerna.
 - b) Den beskattningsbara person som försänder eller transporterar varorna har inte etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet och har inte heller något fast etableringsställe i den medlemsstat till vilken varorna försänds eller transporteras.

- c) Den beskattningsbara person till vilken varorna är avsedda att levereras ska ha ett registreringsnummer för mervärdesskatt i den medlemsstat till vilken varorna försänds eller transporteras och både dennes identitet och det registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats denne av den medlemsstaten är kända för den beskattningsbara person som avses i led b vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten avgår.
 - d) Den beskattningsbara person som försänder eller transporterar varorna registrerar överföringen av varorna i det register som föreskrivs i artikel 243.3 och inkluderar identiteten på den beskattningsbara person som förvärvar varorna och det registreringsnummer för mervärdesskatt som denne tilldelats av den medlemsstat till vilken varorna försänds eller transporteras i den sammanställning som föreskrivs i artikel 262.2.
3. Om de villkor som anges i punkt 2 är uppfyllda ska följande regler gälla vid tidpunkten för överföringen av rätten att som ägare förfoga över varorna till den beskattningsbara person som avses i punkt 2 c, förutsatt att överföringen sker inom den tidsfrist som avses i punkt 4:
- a) En leverans av varor i enlighet med artikel 138.1, ska anses vara gjord av den beskattningsbara person som försände eller transporterade varorna antingen själv eller genom en tredje part för dennes räkning i den medlemsstat varifrån varorna försändes eller transporterades.
 - b) Ett gemenskapsinternt förvärv av varor ska anses vara gjort av den beskattningsbara person till vilken varorna levereras i den medlemsstat till vilken varorna försändes eller transporterades.

4. Om varorna, inom 12 månader efter att de ankommit i den medlemsstat dit de har försänts eller transporterats, inte har levererats till den beskattningsbara person som de var avsedda för i enlighet med punkterna 2 c och 6 och ingen av omständigheterna i punkt 7 föreligger, ska en överföring i den mening som avses i artikel 17 anses ske dagen efter 12-månadersperiodens utgång.
5. Ingen överföring i den mening som avses i artikel 17 ska anses ha skett när följande villkor är uppfyllda:
 - a) Rätten att förfoga över varorna har inte överförts, och varorna återsänds till den medlemsstat varifrån de försändes eller transporterades inom den tidsfrist som avses i punkt 4.
 - b) Den beskattningsbara person som försände eller transporterade varorna registrerar dessas återsändning i det register som föreskrivs i artikel 243.3.
6. Om den beskattningsbara person som avses i punkt 2 c inom den period som avses i punkt 4 ersätts av en annan beskattningsbar person ska ingen överföring i den mening som avses i artikel 17 anses ske vid ersättningstillfället, förutsatt att
 - a) alla andra tillämpliga villkor i punkt 2 är uppfyllda, och
 - b) ersättningen registreras av den beskattningsbara person som avses i punkt 2 b i det register som föreskrivs i artikel 243.3.

7. Om något av de villkor som fastställs i punkterna 2 och 6 upphör att vara uppfyllt inom den period som avses i punkt 4 ska en överföring av varor i enlighet med artikel 17 anses ske vid den tidpunkt då villkoret i fråga inte längre är uppfyllt.

Om varorna levereras till en annan person än den beskattningsbara person som avses i punkt 2 c eller i punkt 6 ska det anses att de villkor som fastställs i punkterna 2 och 6 upphör att vara uppfyllda omedelbart före sådan leverans.

Om varorna försänds eller transporteras till ett annat land än den medlemsstat från vilken de ursprungligen förflyttades ska det anses att de villkor som fastställs i punkterna 2 och 6 upphör att vara uppfyllda omedelbart innan försändelsen eller transporten inleds.

Om varor förstörts, gått förlorade eller stulits ska det anses att de villkor som fastställs i punkterna 2 och 6 upphör att vara uppfyllda den dag då varorna faktiskt avlägsnades eller förstördes, eller, om det är omöjligt att fastställa vilken dag detta skedde, den dag då varorna befanns vara förstörda eller försvunna.”

2. Följande artikel ska införas i avdelning V, kapitel 1, avsnitt 2:

”Artikel 36a

1. Om samma varor levereras med på varandra följande leveranser, och varorna försänds eller transporteras från en medlemsstat till en annan medlemsstat direkt från den första leverantören till den sista kunden i kedjan ska försändelsen eller transporten endast tillskrivas leveransen till den förmedlande verksamhetsutövaren.
2. Med avvikelse från punkt 1 ska försändelsen eller transporten endast tillskrivas den leverans av varor utförd av den förmedlande verksamhetsutövaren för vilken denne har meddelat leverantören det registreringsnummer för mervärdesskatt som utfärdats till denne av den medlemsstat från vilken varorna försänds eller transporteras.
3. Vid tillämpningen av denna artikel ska *förmedlande verksamhetsutövare* betyda en leverantör i kedjan annan än den första leverantören i kedjan, som försänder eller transporterar varorna, antingen själv eller genom en tredje part för dennes räkning.
4. Denna artikel ska inte tillämpas i de situationer som omfattas av artikel 14a.”

3. Artikel 138 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska tillämpa undantag från skatteplikt för leverans av varor som av säljaren eller förvärvaren eller för säljarens eller förvärvarens räkning försänds eller transporteras ut ur respektive medlemsstats territorium men inom gemenskapen, om följande villkor är uppfyllda:

- a) Varorna levereras till en annan beskattningsbar person eller till en icke beskattningsbar juridisk person som agerar i denna egenskap i en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten av varorna avgår.
- b) Den beskattningsbara person eller icke beskattningsbara juridiska person till vilken leveransen görs har ett registreringsnummer för mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten av varorna avgår och har meddelat leverantören detta registreringsnummer för mervärdesskatt.”

b) Följande punkt ska införas:

”1a. Det undantag som föreskrivs i punkt 1 ska inte tillämpas om leverantören inte har fullgjort den skyldighet som föreskrivs i artiklarna 262 och 263 att lämna in en sammanställning, eller om den inlämnade sammanställningen inte innehåller korrekta uppgifter om denna leverans enligt bestämmelserna i artikel 264, såvida inte leverantören vederbörligen kan motivera sina brister på ett sätt som är tillfredsställande för de behöriga myndigheterna.”

4. I artikel 243 ska följande punkt läggas till:

”3. Varje beskattningsbar person som överför varor genom arrangemang för avropslager som avses i artikel 17a ska föra register så att skattemyndigheterna kan kontrollera att den artikeln tillämpas korrekt.

Varje beskattningsbar person till vilken varor levereras genom arrangemang för avropslager som avses i artikel 17a ska föra register över dessa varor.”

5. Artikel 262 ska ersättas med följande:

”Artikel 262

1. Varje beskattningsbar person som är registrerad till mervärdesskatt ska lämna in en sammanställning, där följande ska anges:

- a) De mervärdesskatteregistrerade förvärvare till vilka han har levererat varor i enlighet med de villkor som anges i artikel 138.1 och 138.2 c.
- b) De mervärdesskatteregistrerade förvärvare till vilka han har levererat varor som har levererats till honom genom sådana gemenskapsinterna förvärv som avses i artikel 42.
- c) De beskattningsbara personer och de icke beskattningsbara juridiska personer som är registrerade för mervärdesskatt till vilka han har tillhandahållit andra tjänster än tjänster som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar och för vilka mottagaren är skyldig att betala skatt i enlighet med artikel 196.

2. Utöver den information som avses i punkt 1 ska varje beskattningsbar person lämna in uppgifter om registreringsnummer för mervärdesskatt för de beskattningsbara personer för vilka varorna är avsedda och till vilka varor avsänds eller transporteras enligt arrangemang för avropslager i enlighet med de villkor som anges i artikel 17a och om eventuella ändringar av de inlämnade uppgifterna.”
6. Artiklarna 403 och 404 ska utgå.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2019 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2020.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På rådets vägnar

Ordförande
